

Δούκα. Διαρκούσης τῆς ἑλληνικῆς σπουδῆς του ηὐτύχησε νὰ ἔγῃ ὡς οἰκοδιδάσκαλον τὸν ἐξ Ἰωαννίνων προσκληθέντα καὶ βραδύτερον ἐν τῇ Ἰονίῳ ἰκαδημία διαπρέψαντα Χριστόφορον Φιλητᾶν παρ' οὗ ἐδιδάχθη τὴν λατινικὴν γλῶσσαν, τὴν γεωγραφίαν καὶ ἱστορίαν.

Οὕτω διήνυσε περίβλεπτος καὶ ἀγαπώμενος ὑπὸ τε τοῦ διδασκάλου καὶ τῶν γονέων του μέχρι τοῦ δεκάτου ἔκτου ἔτους τῆς ἡλικίας του, ἐν τῷ μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐστερήθη τοῦ ἀγαθοῦ πατρὸς του ὅστις ἰδίως τὸν ὑπερηγάπα ἀποφοιτήσας κατόπιν τοῦ σχολείου, μάτην παρεκκλιέτο ὑπὸ τῆς Μητρὸς του νὰ μένη παρ' ἑαυτῇ καὶ ν' ἀπολαύῃ τῆς πολλῆς κτήσεως ἣν ὁ πατὴρ ἀποθανὼν τῷ ἐγκατέλειπεν· αὐτὸς ὀρεγόμενος ὑψηλοτέρας παιδείας καὶ εὐρυτέρας ἀναπτύξεως ἑπτακαιδεκαέτης τὴν ἡλικίαν ἀπῆλθεν εἰς Βιέννην τῆς Αὐστρίας καὶ ἔμεινεν αὐτόθι ἐν ἔτος διδασκόμενος τὴν γερμανικὴν γλῶσσαν καὶ φοιτῶν ἐνταυτῷ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον αὐτῆς, ἐν ᾧ τότε τὰ μαθήματα ἐδιδάσκοντο λατινιστί· ἀκολούθως μετέβη καὶ εἰς τὸ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἀκμάζον Πανεπιστήμιον τῆς Γοττίγγης (ὅπου ταῦτοχρὸς ὡς συνῆλλον καὶ ἕτεροι τῶν ἐν τῇ πολιτικῇ παλιγγενεσία τῆς Ἑλλάδος διακριθέντων ἔπειτα λογίων, δηλ. ὁ Κωνστ. Ἰσώπιος, ὁ Θεόκλητος Φαρμακίδης, ὁ Θεόδωρος Μανούσος κλπ.) μετὰ διετῆ δ' αὐτόθι διατριβῆν ἑμοῦ μὲ δύο τῶν συσπουδαστῶν του τὸν Γεώργιον Ψύλλαν καὶ τὸν Φραγκῆσκον Μαῦρον ἐπεσκέφθη καὶ τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Γερολίνου· ἐκεῖ δὲ οἱ τρεῖς μαθόντες τὴν ἔναρξιν τοῦ ἐθνικοῦ ἀγῶνος καὶ συνεννοηθέντες μετὰ τῶν ἐν Γοττίγγῃ συναδέλφων των ἀπεφάσισαν τὴν εἰς Βιέννην καὶ ἐντεύθεν τὴν εἰς Ἑλλάδα καθόδον των. Οὕτως ὅτε ὁ σταυρὸς τοῦ Σωτῆρος καὶ τῆς ἐλευθερίας ὑψουτο ἐν Ἀγία Λαύρα καὶ ἡ φιλότουρκος διπλωματία ἐφάνευσεν ἐν ταῖς εἰρκταῖς τῆς Αὐστρίας τὸν Ἰψηλάντην καὶ Ῥήγαν τὸν Φερραῖον, ἐν ᾧ ἡ ἡμισέληνος ἀπρηγγόνιζεν εἰς τὴν πόλιν τοῦ Κωνσταντινου τὸ πρῶτομάρτυρα τῆς ἱεράς ἐπαναστάσεώς μας Γρηγόριον τὸν Πατριάρχην καὶ λοιπούς, ὁ νέος Ἀναστάσιος, ἐνθους ὑπὸ ὑπερμέτρου φιλοπατρίας αἰσθήματος γενόμενος ἐγκαταλείπει καὶ ἀναπαύσεις καὶ σπουδὰς καὶ ἀτρομήτως πρὸς τοὺς κινδύνους τῆς καλοῦσης

